

Psalm 138 (137) /wg BT wyd. 4/

¹ Dawidowy.

Będę Cię sławił, <Panie>, z całego mego serca,

<bo usłyszałeś słowa ust moich>:

będę śpiewał Ci wobec aniołów.

² Oddam Ci pokłon ku Twemu świętemu przybytkowi.

I będę dziękował Twemu imieniu

za łaskę Twoją i wierność,

bo wywyższyłeś ponad wszystko

Twoje imię i obietnicę.

³ Kiedym Cię wzywał, wysłuchałeś mnie,

pomnożyłeś siłę mej duszy.

⁴ Wszyscy królowie ziemi będą Ci dziękować, Panie,

gdy postyszą słowa ust Twoich;

⁵ i będą opiewać drogi Pańskie:

«Prawdziwie, chwała Pańska jest wielka».

⁶ Prawdziwie, Pan jest wzniosły i patrzy łaskawie na pokornego,

pyszałka zaś dostrzega z daleka.

⁷ Gdy chodzę wśród utrapienia,

Ty zapewniasz mi życie,

wbrew gniewowi mych wrogów;

wyciągasz swą rękę,

Twoja prawica mnie wybawia.

⁸ Pan za mnie [wszystkiego] dokona.

Panie, na wieki trwa Twoja łaska,

nie porzucaj dzieła rąk Twoich!

Będę Cię sławił, <Panie>. Psalmista pragnie wystawiać Boga i jego żarliwość udziela się każdemu modlącemu się tym psalmem. Zachęca, by wystawiać Pana „z całego serca”, by śpiewać ku Jego chwale „wobec aniołów”, niejako łącząc się z niebieskimi chórami, i tu na ziemi oddawać pokłon wobec znaku Jego obecności, jakim jest świątynia.

Będę dziękował Twemu imieniu za łaskę Twoją. Dziękczynny charakter tej modlitwy jest wyraźnie widoczny. Ma ona miejsce w świątyni. Podany jest motyw dziękczynienia: „kiedym Cię wzywał, wysłuchałeś mnie, pomnożyłeś siłę mej duszy” (w.3). Psalmista zauważa także, że wszyscy

królowie złożą Bogu dziękczynienie, gdy usłyszają Jego słowo. W kontekście historii króla Dawida to słowo i zrealizowanie Bożej obietnicy dotyczy opieki nad Bożym pomazańcem i jego potomka na królewskim tronie w Jerozolimie (Salomon).

Ty zapewniasz mi życie. Psalmista ponownie wraca do opisu motywów dziękczynienia. Wyznaje, że Pan przychodzi mu z pomocą i wybawia jego życie z rąk wrogów. Okazuje się łaskawy, mocny i sprawiedliwy, ponieważ wysłuchuje modlitwy pokornego, a karze pyszałka. Psalmista doświadcza zawsze Jego pomocy i daje temu świadectwo w swojej modlitwie.

Boże, z całego serca wystawiamy Twoją dobroć i opatrzność, bo Ty nieustannie czuwasz nad swoim Kościołem. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

o. Michał Baranowski OFMConv